

Dosarul nr. 2rac-107/21

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (jud. Gh. Tocaciuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Garbuz, A. Ciobanu, Iu. Grosu)

ÎNCHEIERE

28 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Rai-Agro-Invest”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Consoliterra” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Rai-Agro-Invest” cu privire la încasarea datoriei și cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Rai-Agro-Invest” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Consoliterra” cu privire la constatarea stingerii obligației de plată a arendei, penalității, taxei de stat și repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 05 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 29 martie 2019, SRL „Consoliterra” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Rai-Agro-Invest”, solicitând încasarea datoriei în sumă de 3911,04 dolari SUA, penalității de întârziere în sumă de 571,01 dolari SUA și a cheltuielilor de judecată ce țin de taxa de stat în sumă de 2322,19 lei. Concomitent a specificat că, sumele indicate în valută străină să fie dispuse spre achitare în lei moldovenești, conform cursul BNM din data achitării.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în data de 21 ianuarie 2008, în calitate de arendator și SRL „Rai-Agro-Invest”, în calitate de arendaș, au semnat contractul de arendă a terenurilor agricole nr. 073/18/SR-OCO, conform căruia arendașul a preluat în arendă terenuri agricole, valoarea totală fiind de 3911,04 dolari SUA, care urma a fi achitată până la 31 octombrie 2018.

Totodată, a menționat că, în vederea executării obligațiilor contractuale asumate, a transmis arendașului terenurile agricole, iar ultimul urma să efectueze plata nu mai târziu de 31 octombrie 2018.

Având în vedere că debitorul nu și-a onorat obligațiile de plată stipulate în pct. 3 din contract, întru respectarea principiului de executare cu bună credință a obligațiilor asumate, în adresa pârâtului a fost expediată o reclamație, prin care s-a solicitat achitarea benevolă a datoriei scadente. Prin reclamația trimisă în adresa pârâtului, reclamantul a solicitat executarea benevolă și extrajudiciară a obligațiilor pecuniare, cu preîntâmpinarea despre eventualitatea intentării unei proceduri

judiciare cu privire la recuperarea silită a sumelor datorate, însă pârâtul nu a reacționat la pretențiile formulate.

Reclamantul a afirmat că, prin neonorarea obligațiilor contractuale asumate, pentru arenda terenurilor pentru anul 2018, pârâtul a acumulat o datorie în mărime de 3911,04 dolari SUA.

De asemenea, a indicat că, în condițiile contractuale, în pct. 3.3. din contractul de arendă, a fost prevăzută și penalitate în mărime de 0,1% din suma neachitată la timp, pentru fiecare zi de întârziere. Astfel, prin neachitarea de către debitor a datoriei în termenul stabilit, penalitatea formată pentru întreaga perioadă de întârziere constituie suma de 571,01 dolari SUA.

La 01 octombrie 2019, SRL „Rai-Agro-Invest”, reprezentată de avocatul Andrei Mandraburcă, a depus cerere reconvențională împotriva SRL „Consoliterra”, solicitând constatarea ca fiind stinsă obligația de plată a arendei, penalității, taxei de stat în mărime totală de 79728,54 de lei, echivalentul sumei de 4482,05 dolari SUA și 2322,19 lei, încasarea prejudiciului material în mărime de 65973, 89 de lei, diferența dintre prejudiciul real suportat și pretențiile legale de plată a arendei, a penalității și a taxei de stat.

În motivarea cererii reconvenționale s-a invocat că în data de 24 ianuarie 2018, între SRL „Consoliterra” și SRL „Rai-Agro-Invest” a fost semnat contractul de arendă nr. 073/18/SR-OCO. Contractul a fost încheiat pentru perioada 01 februarie 2018-31 decembrie 2018, conform pct. 2.1. din contract.

Reclamantul a considerat că, termenul contractului a fost prelungit cu un an de zile, având în vedere că nu a preîntâmpinat în termenul stabilit în contract, precum și de Legea privind arenda în agricultură, în vigoare până la data de 01 martie 2019, despre intenția sa de a rezilia contractul. În pct. 2.3 din contract s-a indicat că: „în cazul în care termenul de arendă va expira și arendașul nu mai dorește prelungirea termenului contractului, el va preîntâmpina arendatorul despre decizia lui cu cel puțin 6 luni înainte de data expirării termenului de arendă”. La fel, pct. 7.1 din contract reglementează că „restituirea terenurilor arendate se efectuează în baza actului de predare-primire, semnat de ambele părți.”

În continuare, reclamantul a pretins că, reclamația nr. 56 din 14 martie 2019 trimisă de către SRL „Consoliterra” în adresa sa, se referă la achitarea restanței plății pentru arendă, însă nu poate fi interpretată drept o declarație de rezoluțiune a contractului de arendă. La fel, orice declarație de rezoluțiune se face cu cel puțin 6 luni de zile înainte de expirarea termenului contractului, care în cazul dat, a fost prelungit prin tăcere până la 31 decembrie 2019. Respectarea termenului de preaviz cu privire la intenția de reziliere a contractului, este unul de decădere, or, acest lucru este unul iminent, având în vedere că activitatea agricolă presupune efectuarea unor investiții considerabile a căror rezultate pot fi culese doar la sfârșitul sezonului agricol. Nerespectarea acestui termen poate cauza prejudicii considerabile arendașului.

Totodată, a precizat că, pe lângă faptul că nu a fost respectată procedura prealabilă în partea ce ține de rezilierea contractului de arendă, arendatorul în mod abuziv, fără a exista un acord de reziliere a contractului, în lipsa unui act de predare-primire a terenului, transmite terenul agricol cu suprafața de 42,9785 ha în arendă SRL „Soragrovis”, în baza contractului semnat între SRL „Consoliterra” și SRL „Soragrovis” în data de 12 februarie 2019, anterior formulării de către arendator

anumite pretenții față de arendaș. În confirmarea acestui fapt, a menționat extrasul din registrul cadastral al deținătorilor de terenuri din Primăria comunei Ocolina nr. 582 din 20 septembrie 2019. De altfel, în sensul pct. 8.6. din contractul de arendă a terenurilor agricole nr. 073/18/SR-OCO, în cazul imposibilității rezolvării divergențelor pe cale amiabilă, orice litigiu provenit din prezentul contract se soluționează de instanța de judecată. Astfel, nu putea fi depozitat de bun, iar contractul de arendă nu putea fi reziliat decât numai prin acordul părților sau printr-o hotărâre a instanței de judecată.

De asemenea, a afirmat că, același extras eliberat de primărie confirmă că pe terenul arendat în temeiul contractului de arendă nr. 073/18/SR-OCO, încă din vara-toamna anului 2018 au fost efectuate lucrări de pregătire a solului, introducerea îngrășămintelor, însămânțarea terenului cu cultură de rapiță. De aceste investiții efectuate a beneficiat exclusiv noul arendaș. În sat. Ocolina r-nul Soroaca a semănat 105,00 ha de rapiță de toamnă, inclusiv pe terenurile care au fost arendate de la SRL „Consolterra”. Cheltuielile suportate de către până la preluarea abuzivă a terenului arendat de către pârât au constituit suma de 355963,00 lei pentru 105 ha sau suma de 145702,43 de lei raportată la suprafața de 42,9785 ha. Cheltuielile suportate pentru întreaga suprafață cultivată au fost formate din cheltuieli de retribuire a muncii în mărime de 13629 de lei, material semincer propriu 720 de kg în valoare de 4675, 00 lei, lubrifianți în valoare de 34662, 00 lei, îngrășămintă minerale în valoare de 300000, 00 lei și cheltuieli organice în valoare de 2997,00 lei, iar în total suma de 355963,00 lei, confirmate prin actele de evidență contabilă anexate.

Prin pretenția nr.15-AM/19 din 13 mai 2019 s-a încercat soluționarea litigiului pe cale amiabilă, însă cererea a rămas fără răspuns. Anterior, această problemă a fost discutată între părți, însă nu s-a găsit o soluție pentru tranșarea litigiului amiabil.

Reclamantul a susținut că, partea pârâtă a acționat în mod ilicit, contrar prevederilor contractuale și legale, ceea ce a cauzat un prejudiciu material în mărime de 145702,43 de lei. Astfel, prin cererea înaintată se urmărește doar încasarea prejudiciului material, nu și a venitului ratat, care va putea fi calculat după contabilizarea rezultatelor obținute pentru cultura de rapiță pentru anul 2019.

La fel, a declarat că, caracterul reconvențional al prezentei cereri, se demonstrează prin însăși obiectul acesteia, ori, se urmărește încasarea prejudiciului material de la pârât, care în acțiunea de bază în calitate de reclamant a solicitat încasarea sumei totale de 4482,05 dolari SUA, echivalentul sumei de 77406,35 lei la data întocmirii cererii de chemare în judecată și a taxei de stat în mărime de 2322,19 lei. Obligațiile date pot fi compensate prin admiterea acțiunii reconvenționale.

Ulterior, la 20 decembrie 2019, SRL „Rai-Agro-Invest”, reprezentată de avocatul Andrei Mandraburcă, a depus o cerere reconvențională suplimentară, prin care a solicitat de a constata ca fiind stinsă obligația de plată a arendei, a penalității și a taxei de stat în mărime totală de 79728,54 de lei, echivalentul sumei de 4482,05 dolari SUA și 2322,19 lei, încasarea prejudiciului material în mărime de 65973,89 de lei, diferența dintre prejudiciul real suportat și pretențiile legate de plata arendei, penalității și taxei de stat.

În motivarea cererii date, reclamantul a reiterat că, SRL „Consolterra” nu a expediat în adresa să o notificare de reziliere a contractului în modul prevăzut de contract și de Legea cu privire la arenda în agricultură în vigoare de până la 01 martie

2019. SRL „Consoliterra” a preluat terenul aflat în posesia sa în mod samavolnic, fără a avea un acord de reziliere cu act de predare-primire sau o hotărâre judecătorească de reziliere a contractului de arendă. Astfel, fără a coordona preluarea în posesie a terenului în litigiu, SRL „Consoliterra” a încheiat cu SRL „Soragrovis” un contract de arendă și a transmis terenul care era pregătit din toamnă și însămânțat cu cultura agricolă de rapiță. Prin confirmarea nr. 852 din 22 noiembrie 2019 s-a constatat că SRL „Consoliterra” a preluat și a transmis în arendă SRL „Soragrovis” terenurile cu suprafața de 42,9785 ha în sectorul 7835105, unde SRL „Consoliterra”, de facto, nu deține terenuri, iar terenurile sunt ale cetățenilor comunei Ocolina transmise în arendă și prelucrate de către SRL „Rai-Agro-Invest”. Anume aceste terenuri au fost însămânțate în toamna anului 2018 cu cultura de rapiță și au fost preluate abuziv de către compania pârâtă, ceea ce a dus la cauzarea prejudiciului indicat. Facturile fiscale seria/nr. EUI000291326 din 08 septembrie 2017 și AAE6361013 din 09 august 2018 demonstrează procurarea semințelor de rapiță și a îngrășămintelor naturale care au fost folosite la prelucrarea terenurilor în litigiu care demonstrează existența la bilanțul întreprinderii a resurselor declarate pentru prelucrarea terenurilor în toamna anului 2018, conform actelor de consum anexate.

Prin încheierea din 20 ianuarie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, s-a dispus primirea acțiunii reconvenționale înaintată de SRL „Rai-Agro-Invest” împotriva SRL „Consoliterra” privind constatarea stingerii obligației de plată a arendei, penalității, taxei de stat și încasarea prejudiciului material.

Prin hotărârea din 20 ianuarie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Consoliterra” și s-a încasat de la SRL „Rai-Agro-Invest” în beneficiul SRL „Consoliterra” datoria în sumă de 3911,04 dolari SUA, penalitatea de întârziere în sumă de 571,01 dolari SUA, în valută națională conform ratei de schimb a Băncii Naționale a Moldovei la momentul executării hotărârii, precum și taxa de stat achitată la depunerea cererii în sumă de 2322,19 lei; s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Rai-Agro-Invest” împotriva SRL „Consoliterra” cu privire la constatarea stingerii obligației de plată a arendei, penalității, taxei de stat și încasarea prejudiciului material; s-a aplicat sechestrul în limita valorii acțiunii în sumă de 4482,05 dolari SUA și 2322,19 lei pe bunurile mobile și imobile care aparțin SRL „Rai-Agro-Invest” și/sau pe mijloacele bănești ale pârâtului care se află pe conturile bancare deschise în băncile licențiate din R. Moldova, respectându-se consecutivitatea urmăririi prevăzută de lege.

Prin decizia din 05 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de SRL „Rai-Agro-Invest” și s-a menținut hotărârea din 20 ianuarie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Central.

În consolidarea soluției, instanța de apel a reținut că, prin neonorarea obligațiilor contractuale asumate, pârâtul SRL „Rai-Agro-Invest” a acumulat față de SRL „Consoliterra” o datorie în sumă de 3911,04 dolari SUA, pentru arenda terenului agricol pe perioada anului 2018.

Plata de arendă nu a fost achitată, fapt confirmat și în cererea reconvențională în care se solicită încasarea diferenței dintre prejudiciul cauzat și plata de arendă, penalitatea și taxa de stat.

Totodată, analizând prevederile contractului de arendă a terenurilor agricole nr. 073/18/SR-OCO, instanța de apel a constatat că, la pct. 3.3. părțile au prevăzut că în

caz de neachitare a plății în termenul stabilit în contract, se percep penalități în mărime de 0,1% din suma neachitată la timp pentru fiecare zi de întârziere, dar care nu va depăși suma totală a plății anuale pentru arendă.

Reieșind din cele menționate, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a încasat de la SRL „Rai-Agro-Invest” în beneficiul SRL „Consoliterra” datoria în sumă de 3911,04 dolari SUA și penalitatea de întârziere în sumă de 571,01 dolari SUA.

Referitor la acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Rai-Agro-Invest” împotriva SRL „Consoliterra” privind constatarea stingerii obligației de plată a arendei, penalității, taxei de stat în mărime totală de 79728,54 lei (echivalentul sumei de 4482,05 dolari SUA și 2322,19 lei) și încasarea prejudiciului material în mărime de 65973,89 lei (diferența între prejudiciul real suportat și pretențiile legate de plata arendei, penalității și taxei de stat), instanța de apel a concluzionat precum că instanța corect a respins-o ca neîntemeiată.

Instanța de apel a punctat că, reieșind din faptul că la 31.12.2018, termenul contractului de arendă a terenurilor agricole nr. 073/18/SR-OCO din 24.01.2018 a expirat, arendatorul SRL „Consoliterra”, prin scrisoarea nr. 8 din 02.01.2019, recepționată de arendaș la data de 11.01.2019, a expediat arendașului în două exemplare, întru a fi semnate, actele de predare-preluare (restituire) a terenurilor, totodată comunicând că în cazul în care actele nu vor fi semnate în termen de 14 zile și un exemplar nu va fi restituit arendatorului, terenurile, în mod tacit, se vor considera restituite de fapt și de drept arendatorului. Arendașul nu a reacționat la scrisoarea din 02.01.2019, prin urmare terenurile au trecut în gestiunea arendatorului, fiind predate legal în posesie și folosință unui alt agent economic.

La fel, a considerat neîntemeiat argumentul apelantului precum că, la caz instanța neîntemeiat nu a aplicat prevederile art.14 al Legii cu privire la arenda în agricultură, or, aceste prevederi se aplică față de un contract în curs de desfășurare, pe când art.13 lit.a) al aceleiași legi prevede că contractul de arendă încetează în cazul expirării termenului arendei, ceea ce s-a și produs la data expirării contractului respectiv.

Referitor la pretenția SRL „Rai-Agro-Invest” privind încasarea prejudiciului material în sumă de 145702,43 de lei, suportat în legătură cu efectuarea lucrărilor de pregătire a solului, introducerea îngrășămintelor, însămânțarea terenului cu cultura de rapiță, a apreciat că instanța corect a reținut prevederile art. 101 Cod funciar, potrivit căruia, terenurile ocupate fără autorizație se restituie deținătorilor legitimi, fără ca ei să repare cheltuielile făcute în timpul folosirii nelegitime a terenurilor.

Astfel, prin scrisoarea nr. 247 din 22.05.2018, SRL „Rai-Agro-Invest” a fost avizat în termen legal despre încetarea din 31.12.2018 a contractului de arendă a terenurilor agricole, însă nu a intervenit cu un aviz de prelungire a termenului, mai mult ca atât, a recurs la continuarea prelucrării terenurilor.

Instanța de apel a menționat că, SRL „Rai-Agro-Invest” și-a asumat toate riscurile de investiții în terenurile agricole legate de prelucrarea acestora, cu toate că cunoștea despre termenul contractului.

Cât privește invocările pârâtului SRL „Rai-Agro-Invest” din cererea reconvențională suplimentară, precum că SRL „Consoliterra” a preluat și a transmis în arendă companiei SRL „Soragroviz” terenurile cu suprafața de 42,9785 ha în sectorul 7835105, pe care, de facto, nu le deține, terenurile fiind ale cetățenilor

comunei Ocolina, date în arendă și prelucrate de SRL „Rai-Agro-Invest”, instanța de apel a reținut că, conform înscrisului de la f.d.7, SRL „Consolterra” a transmis în arendă SRL „Rai-Agro-Invest” terenurile agricole amplasate în sectoarele 7835101, 7835102, 7835105, iar reieșind din înscrisul de la f.d.74, în anul 2019 SRL „Consolterra” a încheiat contract de arendă cu SRL „Soragrovis” pe suprafața de 42,9785 ha în aceleași sectoare 7835101, 7835102, 7835105. Deci, SRL „Consolterra” deține terenuri în sectorul 7835105. Conform aceluiași înscris, terenurile în sectorul 7835105 au fost prelucrate de SRL „Soragrovis” astfel pretențiile privitor la prelucrarea terenurilor pe care SRL „Rai-Agro-Invest” pretinde că le deține, cu toate că nu a prezentat probe pertinente, nu pot fi înaintate față de SRL „Consolterra”.

La 15 februarie 2021, prin intermediul poștei (f.d.176), SRL „Rai-Agro-Invest” a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 05 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, pronunțarea unei noi hotărâri de constatare ca fiind stinsă obligația de plată a arendei, a penalității și a taxei de stat în sumă totală de 79728,54 de lei, echivalentul a sumei de 4482,05 dolari SUA și 2322,19 lei și de încasare a prejudiciului material în mărime de 65973,89 de lei, diferența dintre prejudiciul real suportat și pretențiile legale de plată a arendei, a penalității și a taxei de stat.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța a apreciat în mod arbitrar probele, fapt ce a dus la violarea dreptului său de proprietate. Astfel, instanța de fond, drept argument în respingerea acțiunii reconvenționale, a considerat circumstanțele demonstrate prin confirmarea nr. 852 din 22 noiembrie 2019, ca fiind unele declarative, chiar dacă aceste circumstanțe sunt confirmate de autoritatea publică locală, care este unicul organ competent în ceea ce privește administrarea și evidența fondului funciar al localității, atât acel ce aparține cu drept de proprietate administrației publice locale, cât și a celui privat.

Totodată, a menționat că, instanța de apel în motivarea respingerii apelului constată că SRL „Consolterra” deține terenuri în sectorul cu număr cadastral 7835105, cu referire la anexa la contractului de arendă a terenurilor agricole nr. 073/18/SR-OCO, însă, totuși, instanța omite să constate că potrivit acestei anexe suprafața terenului pe care o deține intimatul este de doar 9,8276 ha și nicidecum 42,9785 de ha. Prin confirmarea nr. 852 din 22 noiembrie 2019 s-a constatat că SRL „Consolterra” a preluat și a transmis în arendă SRL Soragrovis” terenurile cu suprafața de 42,9785 ha, anume în sectorul 7835105, acolo unde SRL „Consolterra”, conform informației prezentate de administrația publică locală, nu deține terenuri, acestea, de fapt, aparținând cetățenilor comunei Ocolina date în arendă și prelucrate de către SRL „Rai-Agro-Invest”.

Recurentul a precizat că, circumstanțele confirmate prin acte emise de administrația publică locală, au fost apreciate în mod arbitrar, atât de instanța de fond, cât și de instanța de apel. Această apreciere arbitrară a stat la baza argumentării poziției de respingere a cererii reconvenționale și în mod implicit îl lipsește de dreptul de a primi repararea prejudiciului pentru distrugerea ilegală a investițiilor sale, fapt ce o califică ca o violare gravă a dreptului de proprietate garantat de art.1 al Protocolului 1 la CEDO.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului conform scrisorii de însoțire datate cu 09 martie 2021 (f.d.178) și a fost recepționată la 19 martie 2021, conform avizului de recepție (f.d.180).

La 24 martie 2021, prin intermediul poștei (f.d.183), SRL „Consoliterra” a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea respingerii recursului ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 05 noiembrie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 15 februarie 2021, prin intermediul poștei (f.d.176).

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale participanților la proces la 09 decembrie 2020 (f.d.163) și a fost recepționată de către recurentul SRL „Rai-Agro-Invest” la 16 decembrie 2020, conform avizului de recepție (f.d.164). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Rai-Agro-Invest”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Rai-Agro-Invest”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Rai-Agro-Invest”.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Rai-Agro-Invest” împotriva deciziei din 05 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat